

Sygn. akt **XXV C 1928/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR del. Anna Zalewska**

Protokolant: st. sekretarz sąd. Monika Rakoczy-Ordanik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2017 r. w Warszawie

sprawy z powództwa P. C. (1)

przeciwko (...) Bank SA w W.

**o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego
orzeka**

1. **powództwo oddala,**
2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 17,00 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.**

Sygn. akt XXV C 1928/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 listopada 2015 r. (koperta k. 37) P. C. (1) wniósł przeciwko (...) Bank S.A. w W. o pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego w dniu 18 grudnia 2014 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy -Woli z dnia 31 marca 2015 r., I Wydział Cywilny sygn. akt I Co 1097/15, w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Powód wskazał, iż w 2008 r. zawarł z pozwanym umowę kredytu hipotecznego. Podniósł, że nie doszło do skutecznego rozwiązania umowy wobec nie doręczenia mu wypowiedzenia umowy kredytu. Powód zmienił bowiem adres korespondencyjny.

Ponadto wskazał, że wydanie tytułu wykonawczego nastąpiło z naruszeniem art. 97 ust 2 Prawa bankowego, gdyż oświadczenie o poddaniu się egzekucji nie określa kwoty zadłużenia do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny. Kwota wskazana w (...) nie wynika bezpośrednio z czynności bankowej, bowiem została wyliczona przy użyciu kursów indeksacji do (...), zatem nie wynika bezpośrednio z umowy. Dodatkowo wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015 r. Trybunał Konstytucyjny uznał przepisy art. 96 i 97 ust. 1 za niezgodne z konstytucją odraczając utratę ich mocy do 1 sierpnia 2016r.

W ocenie powoda nadto, wypowiedzenie umowy o kredyt dokonane przez stronę pozwaną, stanowiło nadużycie prawa podmiotowego (art 5 k.c.) jako niewspółmierne do uchybień przy spłacie kredytu.

Powód podtrzymał konsekwentnie, tak sformułowane stanowisko procesowe, w piśmie procesowym z dnia 10 kwietnia 2017 r. (data prezentaty k. 138)

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pisma procesowego wskazał, że powód własnoręcznie potwierdził odbiór wypowiedzenia umowy. Pozwany nie otrzymał informacji od powoda o zmianie adresu. W złożonym oświadczeniu o poddaniu się egzekucji powód wskazał na kwotę 1 562 379,19 zł, co jest zgodne z tym, że umowa została udzielona w złotych polskich. Mechanizm indeksacji świadczenia do waluty obcej jest zgodny z prawem, jako uregulowany w art. 358¹ §2 k.c. Pozwany wskazał też, że w chwili wystawiania (...) obowiązywała przepisy art. 96 i 97 prawa bankowego.

Pozwany nie zgodził się również ze stanowiskiem powoda odnośnie nadużycia prawa przy stosowanej procedurze wypowiedzenia umowy kredytu. Zaległość w spłacie kredytu – jak podano - wynosiła ponad 6 rat. (odpowiedź na pozew k. 93-96)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2008 r. powód i poprzednik prawny pozwanego (...) Bank S.A. (KRS (...)) zawarły umowę kredytu hipotecznego - kredyt (...) nr (...) H./ (...) indeksowanego do (...). Zgodnie z postanowieniami umowy kredytu powodowi został udzielony kredyt na kwotę 781 550 zł indeksowany kursem (...). Zgodnie z postanowieniami umowy prawnymi zabezpieczeniami kredytu była w szczególności hipoteka kaucyjna do kwoty 1 326 635 zł ustanowiona na nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) budynek (...) lokal nr (...).

W §8 umowy powód złożył oświadczenie, że w trybie art. 97 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (Dz. U. z 2002 r. nr 72 poz. 665 ze zm.) poddaje się egzekucji prowadzonej według przepisów k.p.c. w zakresie zobowiązań wynikających z tytułu umowy kredytu udzielonego mu przez (...) Bank SA w W. – Oddział (...), wpisany w KRS prowadzonym w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy pod nr KRS (...). Oświadczył, że na mocy niniejszego oświadczenia o poddaniu się egzekucji (...) Bank S.A. w W. będzie mógł wystawić tytuł egzekucyjny do kwoty 1 563 100 PLN oraz będzie mógł wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności do dnia 30 września 2056 r.

Zgodnie z §9 umowy kredytu Bank mógł wypowiedzieć umowę w przypadku gdy Kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo pisemnego wezwania do zapłaty skierowanego do kredytobiorcy listem poleconym nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

W §10 ust 2 pkt b) lit. ii) umowy powód zobowiązał się do wskazywania każdorazowego nowego adresu do doręczeń na terytorium RP, w przeciwnym wypadku za takowy miał być uważany ostatnio przez niego podany.

(kopia umowy kredytu hipotecznego z aneksami i harmonogramem wypłaty transz oraz tabela opłat i prowizji k. 13-27, odpis z KRS strony pozwanej wskazujący na następstwo prawne skutkiem połączenia k. 102-11).

Umowa kredytu została wypowiedziana pismem pozwanego z dnia 25.02.2014 r. doręczonym powodowi w dniu 13.03.2014 r. ze wskazaniem zachowania 30-dniowego terminu wypowiedzenia. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało złożone wobec zaległości powoda w spłacie kredytu, która na dzień sporządzenia oświadczenia wynosiła 8107,45 CHF. W złożonym oświadczeniu strona pozwana wskazała, iż w przypadku spłaty zaległości w okresie wypowiedzenia oraz uiszczenia bieżących rat, rozważy możliwość cofnięcia złożonego oświadczenia woli o wypowiedzeniu. Bank wskazał także na konieczność uiszczenia bieżących rat, wynikających z łączącej strony umowy.

W okresie przed wypowiedzeniem, drogą elektroniczną powód wskazał pracownikowi pozwanego swój numer telefonu.

(kopia wypowiedzenia z kopia dowodu odbioru przez powoda k. 99-100, wydruki e-mail k. 32)

Dnia 11 kwietnia 2014 r. powód dokonał przelewu kwoty 8110 CHF na rzecz pozwanego (kopia przelewu k. 140).

W dniu 18 grudnia 2014 r. pozwany bank wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) wskazując na wymagalne zadłużenie powoda w wysokości 1 681 573,04 zł. W przedmiotowym tytule egzekucyjnym zaznaczono, iż powód złożył

oświadczenie o poddaniu się egzekucji w związku, z czym (...) wystawiono na kwotę 1 562 379,16 zł. Na kwotę składały się należność główna w wysokości 1 525 760,89 zł i odsetki za opóźnienie od 11 kwietnia 2014 r. do 7 czerwca 2014 r. w wysokości 36 618,,27 zł. ((...) k. 6 w załączonych aktach Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli sygn.. akt I Co 1097/15, kopia k. 28

Postanowieniem z dnia 31 marca 2015 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Woli w Warszawie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (...) wystawionemu w dniu 18 grudnia 2014 r. przez (...) Bank SA w W. przeciwko P. C. (1) do kwoty nieprzekraczającej 1 563 100 zł. i zasądził od dłużnika na rzecz banku 73,00 zł tytułem kosztów procesu. Klauzula wykonalności została nadana na podstawie art. 96 ust 1 prawa bankowego (Dz. U. z 2002 r. nr 72, poz. 665 ze zm.) (postanowienie z uzasadnieniem k. 27 załączonych aktach Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli sygn.. akt I Co 1097/15 kopia k. 29-30)

Powód dokonał częściowej spłaty zobowiązania w okresie wypowiedzenia. Z uwagi, iż dokonana wpłata nie obejmowała całości wymagalnego zobowiązania Bank nie cofnął oświadczenia woli o dokonanym wypowiedzeniu w związku, z czym całość zobowiązania stała się wymagalna. (fakt przyznany przez pozwaną w odpowiedzi na pozew, kopia pisma pozwanego z 17 sierpnia 2015 r. k. 101).

Pozwany prowadzi egzekucję na podstawie w/w tytułu wykonawczego za pośrednictwem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Woli sygn. akt KM 636/15 (zawiadomienie o wpisie w księdze wieczystej ostrzeżenia o toczącej się egzekucji k. 31, pismo komornika z 29 kwietnia 2016 r. k. 85, z 9 września 2016 r. k. 119, z grudnia 2016 k. 123).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów (dokumentów prywatnych), które nie były kwestionowane przez strony.

Sąd dał im wiarę.

.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Powód domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego w dniu 18 grudnia 2014 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy -Woli z dnia 31 marca 2015 r., sygn. akt I Co 1097/15.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

Zdarzeniem, na którym oparto klauzulę wykonalności jest tytuł egzekucyjny. Dłużnik może przeczyć treści tytułów egzekucyjnych (nie będących orzeczeniem sądowym), których nie chroni res iudicata, czy zawisłość sporu tj. jak w przypadku sprawy niniejszej - bankowego tytułu egzekucyjnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., III CZP 78/03). Dłużnik w ramach powództwa opozycyjnego może przeczyć treści tych tytułów egzekucyjnych, których nie chroni prawomocność materialna (res iudicata) czy zawisłość sporu (lis pendens). Takim tytułem egzekucyjnym jest np. akt notarialny, czy też bankowy tytuł egzekucyjny. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 30 stycznia 2013 r., I ACa 916/13 LEX nr 1322795)

Dłużnik może zatem podnieść wszelkie zarzuty materialnoprawne dotyczące wierzytelności banku objętej bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w sądową klauzulę wykonalności jak na przykład brak wymagalności roszczenia.

W sprawie niniejszej pozwany bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny po uprzednim wypowiedzeniu umowy zawartej 19 września 2008 r., a dotyczącej kredytu hipotecznego - kredyt (...) nr (...)H./ (...), indeksowanego do (...).

Powód zaprzestał spłacania rat wynikających z umowy kredytowej.(bezsporne). W związku powyższym pozwany wypowiedział umowę wskazując na 30-dniowy termin wypowiedzenia. Skuteczność powyższej czynności oznaczała postawienie pozostałej części niespłaconego kredytu w stan wymagalności.

Pozwany wypowiedział umowę pismem z dnia 25.02.2014 r. doręczonym, powodowi w dniu 13.03.2014 r. na adres ul. (...). Wypowiedzenie nastąpiło wobec zaległości powoda w spłacie kredytu, która na dzień sporządzenia oświadczenia wynosiła 8107,45 CHF.

Powód kwestionował fakt doręczenia pisma zawierającego wypowiedzenie umowy, jednakże w żaden sposób powyższego twierdzenia nie udowodnił. Pozwany przedstawił natomiast kopie wypowiedzenia wraz z potwierdzeniem odbioru przesyłki z podpisem powoda (k. 100). Faktu autentyczności podpisu powód nie kwestionował. Argumenty P. C. odnoszące się do zmiany adresu korespondencyjnego nie mogły odnieść skutku wobec powyższego - udokumentowanego odbioru wypowiedzenia korespondencji z banku jak i braku wykazania zmiany adresu korespondencyjnego. Złożone na tę okoliczność wydruki e-mail (k. 32) nie uzasadniają twierdzeń powoda. Jedyne pochodzące sprzed daty wypowiedzenia (wrzesień 2012 r.) wskazują na dane kontaktowe powoda takie jak e-mail i telefon. Tymczasem, zgodnie z §10 ust 2 pkt b) lit. ii) umowy powód zobowiązał się do wskazywania każdorazowego nowego adresu do doręczeń na terytorium RP, w przeciwnym wypadku za taki miał być uznany ostatnio podany. Nie można przyjąć w tym zakresie danych e-mail i telefonu za adres korespondencyjny. Sam powód określił je w e-mailu, jako dane kontaktowe i podał tylko numer telefonu, zaś przedstawiciel pozwanego w kolejnym e-mailu domagał się skanu wniosku o zmianę danych osobowych. Powyższe wskazywało na brak tychże. Powód wskazał, iż złożył kopię dowodu osobistego w oddziale przy ul. (...) tymczasem z umowy (§10 ust. 1 lit. b) wynika inny adres do doręczeń pozwanego (ul. (...)). Powód nie wykazał również, że z dowodu osobistego wynikał inny adres. Poza tym, niezależnie od kwestii związanych z prawidłowością ewentualnych doręczeń w sprawie, z dowodów wynika iż P. C. odebrał w dniu 13.03.2014 roku pismo z dnia 25.02.2014 r., stanowiące wypowiedzenie umowy kredytu, co oznacza że skutecznie doszło ono do jego wiadomości.

Skoro w §12 ust. 4 umowy strony zastrzegły formę pisemną dla zmian umowy pod rygorem nieważności (tym samym i dla wypowiedzenia) również zmiana danych korespondencyjnych powoda wymagała takiej formy zgodnie z art. 77 k.c. W myśl art. 77 § 1 k.c. uzupełnienie lub zmiana umowy wymaga zachowania takiej formy, jaką ustawa lub strony przewidziały w celu jej zawarcia.

Ponadto, przelew jaki wykonał powód dniu 11 kwietnia 2014 r. również wskazuje na prawidłowy adres na jaki zostało wysłane wypowiedzenie tj. ul. (...) (skan przelewu k. 140). Na marginesie można jedynie zaznaczyć, że w owym okresie nie obowiązywała jeszcze forma dokumentowa (art. 73 k.c. i n.), która weszła w życie 8 września 2016 r.

Powód nie kwestionował faktu niespłacania rat kredytu, a więc tego że uchybił obowiązkom wynikającym z umowy kredytu. Nie uiścił również zaległej sumy wskazanej w wypowiedzeniu w terminie 7 dni zgodnie z §9 umowy, bowiem odebrał przesyłkę z wypowiedzeniem w dniu 13 marca 2014 r. zaś przelewu dokonał 11 kwietnia 2014 r. Ponadto nie wykazał płatności dalszych rat z umowy kredytu, po myśli art. 6 k.c. i 232 k.p.c. Należy także wskazać, że w wypowiedzeniu umowy kredytu z dnia 25.02.2014 roku, znajduje się informacja że spłata zadłużenia będzie dla Banku podstawą dla rozważenia możliwości cofnięcia wypowiedzenia. Brak jest dowodów w sprawie na okoliczność cofnięcia wypowiedzenia, czy jakichkolwiek działań pozwanego, zmierzających do powyższego.

Tym samym Sąd uznał za skuteczne dokonane przez pozwanego wypowiedzenie umowy zawarte w piśmie z dnia 25 lutego 2014 r. z dniem 13 marca 2014 r., a zarzuty pozwanego sformułowane w tej mierze za nieuzasadnione.

Reasumując, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało złożone wobec zaległości powoda w spłacie kredytu, która na dzień sporządzenia oświadczenia wynosiła 8107,45 CHF. W złożonym oświadczeniu strona pozwana wskazała, iż

w przypadku spłaty zaległości w okresie wypowiedzenia oraz uiszczenia bieżących rat, rozważy możliwość cofnięcia złożonego oświadczenia woli o wypowiedzeniu. (kopia wypowiedzenia z kopia dowodu odbioru przez powoda k. 99-100)

Niemniej jednak pozwany nie cofnął oświadczenia woli o złożonym wypowiedzeniu skutkiem, czego należności wynikające z umowy kredytu, a niespłacone przez powoda stały się wymagalne.

Z tego powodu pozwany dnia 18 grudnia 2014 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny i wystąpił z wnioskiem o nadanie mu klauzuli wykonalności. Prawomocnym postanowieniem z dnia 31 marca 2015 r. nadano mu klauzulę wykonalności.

Zgodnie z przepisami art. 96 i 97 prawa bankowego obowiązującymi do 1 sierpnia 2016 r. na podstawie ksiąg banków lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych banki mogły wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne. W bankowym tytule egzekucyjnym należało oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również oznaczenie czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia, oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku.(art. 96 ust 1 i 2)

Bankowy tytuł egzekucyjny mógł być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia. Oświadczenie, powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności. Dłużnik może się również poddać egzekucji wydania rzeczy, w przypadku gdy ustanowiono zastaw rejestrowy lub dokonano przeniesienia własności w celu zabezpieczenia roszczenia. (art. 97 ust 1 i 2)

Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 kwietnia 2015 r. P 45/12 art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128) zostały uznane za niezgodne z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, i utraciły moc obowiązującą z dniem 1 sierpnia 2016 r.

Przepisy art. 96-97 prawa bankowego zostały uchylone ustawą z 25 września 2015 r., która to weszła w życie 27 listopada 2015 r. niemniej jednak zgodnie z jej art. 11 bankowy tytuł egzekucyjny, któremu nadano klauzulę wykonalności na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowuje moc tytułu wykonawczego także po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Tym samym, nadana prawomocnym postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Woli z dnia 31 marca 2015 r. skarżonemu (...) klauzula wykonalności, zachowała moc.

Sąd nie podzielił poglądu strony powodowej, że w umowie nie było zawarte oświadczenie powoda, do jakiej kwoty poddaje się on egzekucji. Była ona określona kwotowo w § 8 umowy tj. do kwoty 1 563 100 zł, co znalazło stosowne odzwierciedlenie w treści klauzuli wykonalności. Ponadto zarzuty powoda wskazujące, iż należność określona w (...) nie wynika bezpośrednio z czynności bankowej, bowiem egzekwowana na jego podstawie kwota wyliczona została przy użyciu kursów indeksacji (...) były bezzasadne. Należność wynika z czynności bankowej, bowiem wynika z zawartej umowy kredytu, która oczywiście była i jest czynnością bankową zgodnie z art. 5 prawa bankowego. Kwestia indeksacji do innej waluty nie ma znaczenia przy ocenie, czy dana czynność jest czynnością bankową, jest to bowiem jedynie określanie, doprecyzowanie rodzaju danego świadczenia. Zaznaczenia wymaga, iż oświadczenie powoda o poddaniu się egzekucji zawarte w treści umowy kredytu określone zostało w polskich złotych.

Niemniej jednak powyższe zarzuty powoda odnośnie postępowania klauzulowego i tak nie mogły odnieść skutku w niniejszym postępowaniu są one bowiem przedmiotem postępowania klauzulowego. Naruszenia art. 96 i art. 97 prawa bankowego winny i były podnoszone przez powoda w zażaleniu i skardze na postanowienie o nadaniu klauzuli. Zarzuty te są bez znaczenia w postępowaniu przeciwegzekucyjnym, którego zakres wyznacza art. 840 k.p.c. Przepisy powyższe odnoszą się do formalnych elementów, jakie winny być brane pod uwagę przez sąd (referendarza sądowego) i jakie winien spełniać (...), którą to materię oceniał Referendarz sądowy w postępowaniu klauzulowym.

Odnośnie naruszenia art. 5 k.c. przez Bank Sąd podziela pogląd, iż nie można wykluczyć co do zasady powoływania się na zarzut nadużycia prawa w przypadku powództw przeciwegzekucyjnych. W postanowieniu z dnia 27 listopada 2003 r. III CZP 78/03 LEX nr 108036 Sąd Najwyższy wskazał, że w razie podnoszenia zarzutów materialnoprawnych nie można również wykluczyć zarzutu naruszenia art. 5 k.c. Przepis art. 5 k.c. nie mógłby stać się samoistną podstawą powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 k.p.c. jednakże inna sytuacja ukształtowałaby się wówczas, gdyby istniały podstawy do uznania, że doszło do nadużycia prawa w wyniku wykonywania przez Bank odpowiedniego uprawnienia kształtującego, wynikającego z umowy kredytowej (np. wypowiedzenie umowy kredytowej). Wykonywanie przez bank takiego uprawnienia kształtującego mogłoby być oceniane z punktu widzenia przepisu art. 5 k.c. i w rezultacie prowadzić do wniosku, że dokonane przez bank wypowiedzenie umowy kredytu (ze względu na istnienie określonych okoliczności) nie mogło być uznane za skuteczne wobec kredytobiorcy.

W sprawie niniejszej zebrany materiał dowodowy nie wskazuje ażeby taka sytuacja miała miejsce. Powód podnosił, że obowiązkiem banku była weryfikacja jego sytuacji finansowej pod kątem możliwości spłaty kredytu w sytuacji zaprzestania spłaty kolejnych rat. Sąd nie zgadza się z tym twierdzeniem. Bank weryfikuje status majątkowy kredytobiorcy przed udzieleniem kredytu. Po zawarciu umowy każda ze stron jest zobligowana do wypełniania swoich zobowiązań w tej umowie ukształtowanych. W interesie powoda było przedstawienie swojej sytuacji finansowej kontrahentowi (bankowi) i ewentualnej propozycji zmiany warunków umowy w trakcie jej trwania. Takie próby negocjacji były podjęte jednakże już po wypowiedzeniu umowy kredytu w 2015 r. (pismo k. 101), a zatem zdecydowanie za późno, skoro powód zaprzestał spłacania rat w 2014 r. Twierdzenie, iż bank nie podjął żadnych działań sprawdzających, czy pojawienie się stwierdzonej zaległości zagraża spłacie kredytu jest całkowicie nieuzasadnione. Brak jest podstaw prawnych do obarczenia go takim obowiązkiem. To powód nienależycie wykonywał swoje świadczenie polegające na ratalnej spłacie kredytu, zatem jedynie jego inicjatywa mogła doprowadzić do podjęcia negocjacji i ewentualnej ugody w zakresie zmiany sposobu wywiązania się z umowy. Zapłata 11 kwietnia 2014 żądanych przez pozwanego zaległości w kwocie 8 107,45 CHF nie świadczy o tym, iż w powód spłacał systematycznie dalsze raty kredytu. Dowodów na te okoliczności powód nie przedstawił zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) Powód nawet nie wskazał, jakie okoliczności spowodowały zaprzestania spłacania rat, jak dalej kształtowały się stosunki między stronami, w szczególności, jakie działania podjął ażeby doprowadzić do dalszego trwania umowy. Powód nie wykazał należytej staranności w swoich działaniach. W tych okolicznościach Sąd nie dopatrył się naruszenia art. 5 k.c. w szczególności zasady lojalności stron. Brak jest faktycznie możliwości sformułowania zasady współzycia społecznego, jaką to pozwany swym postępowaniem naruszył.

Wobec powyższego, przy braku podstaw dla pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach postanowiono na zasadzie art. 98 k.p.c. Strona wygrywająca proces – pozwany bank poniósł jedynie koszty opłaty od pełnomocnictwa dla swojego pracownika w związku, z czym Sąd nakazał powodowi zwrócić kwotę 17 zł na rzecz pozwanego.